

**ЗАДАЧА КОШІ ДЛЯ АВТОНОМНИХ КВАЗІЛІНІЙНИХ  
ПАРАБОЛІЧНИХ ПСЕВДОДИФЕРЕНЦІАЛЬНИХ РІВНЯНЬ  
З ВІДХИЛЕННЯМ АРГУМЕНТУ**

**Я. М. Дрінь**

*Буковин. держ. фін.-екон. ун-т  
e-mail: drin\_jaroslav@i.ua*

**Р. І. Петришин**

*Чернів. нац. ун-т  
Україна, 58012, Чернівці, вул. Коцюбинського, 2*

*We prove solvability of a Cauchy problem for autonomous quasilinear parabolic pseudodifferential equations with non-smooth symbols and deviating argument by using the step method.*

*Для автономных квазилинейных параболических псевдодифференциальных уравнений с негладкими символами и с отклонением аргумента методом шагов доказана разрешимость задачи Коши.*

Диференціальні рівняння з аргументом, що відхиляється (ДРВА), — це диференціальні рівняння, в які невідома функція і її похідні входять, взагалі кажучи, при різних значеннях аргументу. Такі рівняння часто зустрічаються при описі різних процесів та проблем теорії автоматичного керування, автоматики і телемеханіки, радіолокації, радіонавігації, електрозв'язку, теоретичної кібернетики, ракетної техніки, термоядерного синтезу, біології, економіки і медицини. Окремі рівняння із звичайними похідними з'явилися у працях Кондорса (1771 р.), а систематичне вивчення таких рівнянь почалося у працях А. Д. Мишкіса, Е. М. Райта, Р. Беллмана у зв'язку з потребами прикладних наук (див. [1] і наведену там бібліографію). У праці [2] наведено короткий огляд методів дослідження просторових нелокальних ефектів, що виникають за рахунок запізнення в дифузійних моделях деякої популяції, поміщеної в обмежену або необмежену область. Широке їх застосування сприяло збільшенню інтересу до теорії цих рівнянь, що виявилось у великій кількості опублікованих робіт, присвячених ДРВА. Класичними в області ДРВА стали праці школи українських математиків Ю. О. Митропольського, А. М. Самойленка, М. О. Перестюка.

Для параболічних псевдодифференціальних рівнянь із негладкими символами, визначених С. Д. Ейдельманом і Я. М. Дрінем у [3–5], рівняння з відхиленням аргументу раніше не розглядалися.

**1. Постановка задачі.** У даній праці методом кроків [1] будується розв'язок квазілінійної задачі Коші

$$\frac{\partial u(x, t)}{\partial t} + (Au)(x, t) = f(x, t, u(x, t - h)), \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad t > h, \quad (1)$$

$$u(x, t) = u_0(x, t), \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad 0 \leq t \leq h, \quad (2)$$

де  $h > 0$  — число,  $A$  — псевдодиференціальний оператор (ПДО) з символом  $a : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ , однорідним порядку  $\gamma > 0$  і нескінченно диференційовним по  $\sigma$  при  $\sigma \neq 0$  (точка  $\sigma = 0$  є точкою негладкості символу  $a(\sigma)$ ),  $f, u_0$  — відомі, обмежені і неперервні функції аргументів  $x, t, u$ . Смуга  $\Pi_{[0,h]} \equiv \{(x, t); x \in \mathbb{R}^n, 0 \leq t \leq h\}$ , в якій задано початкову функцію  $u_0$ , називається початковою смугою, а гіперплощина  $\{(x, h); h > 0$  — число,  $x \in \mathbb{R}^n\}$  — початковою гіперплощиною. Якщо у рівнянні (1) і в початковій умові (2)  $u, f, u_0$  вважати вектор-функціями, а символ  $a(\sigma)$  — матрицею відповідних розмірів, то отримуємо постановку основної початкової задачі для системи рівнянь із запізненням.

У випадку змінного запізнення  $h(t) > 0$  спочатку потрібно задати початкову гіперплощину  $\{(x, h_0); x \in \mathbb{R}^n, h_0 > 0$  — стала} і початкову множину, яка складається з початкової гіперплощини і точок смуги  $\Pi_{[t-h(t), h_0]} \equiv \{(x, t); x \in \mathbb{R}^n, t-h(t) < h_0$  при  $t > h_0\}$ . Для рівняння (1) потрібно знайти розв'язок  $u(x, t)$ ,  $x \in \mathbb{R}^n, t > h_0$ , який на початковій множині збігається із заданою початковою функцією  $u_0(x, t)$ .

Для рівняння (1), де ПДО визначається за негладким символом, така задача з умовою (2) розв'язується вперше.

Сформулюємо умови на символ  $a$  і визначимо відповідний ПДО, трактуючи його як гіперсингулярний інтеграл (ГСІ) [6]. Припустимо, що символ  $a : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$  задовольняє умову негладкості в нулі, однорідності  $a \in C^\infty(\mathbb{R}^n \setminus \{0\})$ ,  $a(\lambda\sigma) = \lambda^\gamma a(\sigma)$ ,  $\lambda > 0, \gamma > 0$ , еліптичності

$$\operatorname{Re} a(\sigma) \geq a_0 > 0, \quad \sigma \in \mathbb{R}^n, \quad |\sigma| = 1, \quad (3)$$

$$|D_\sigma^\alpha a(\sigma)| \leq C|\sigma|^{\gamma-|\alpha|}, \quad \sigma \neq 0, \quad \gamma > 0. \quad (4)$$

У класі швидко спадних функцій ПДО визначається формулою

$$(Au)(x, t) = (2\pi)^{-n} \int_{\mathbb{R}^n} e^{i(x, \sigma)} a(\sigma) \hat{u}(\sigma, t) d\sigma, \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad t > 0,$$

$$\hat{u}(\sigma, t) = \int_{\mathbb{R}^n} e^{-i(\sigma, y)} u(y, t) dy, \quad \sigma \in \mathbb{R}^n, \quad t > 0,$$

де символ  $a$  задовольняє умови (3), (4).

У праці [6] А. Н. Кочубей трактує ПДО через ГСІ — інтеграл з особливістю, порядок якої вищий за розмірність простору і регуляризований з допомогою скінченних різниць.

Для заданих комплекснозначних обмежених функцій  $f \in (\mathbb{R}^n)$ ,  $\Omega \in C(\mathbb{R}^n \times S^{n-1})$  вираз вигляду [6]

$$(D_\Omega^\alpha f)(x) = \frac{1}{d_{n,l}(\alpha)} \int_{\mathbb{R}^n} \Omega \left( x, \frac{\tilde{h}}{|\tilde{h}|} \right) \frac{(\Delta_{\tilde{h}}^l f)(x)}{|\tilde{h}|^{n+\alpha}} d\tilde{h}, \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad (5)$$

де  $\alpha > 0, l$  — натуральне число,  $d_{n,l}(\alpha)$  — нормуюча стала,  $S^{n-1}$  — одинична сфера в  $\mathbb{R}^n$ ,

$$(\Delta_{\tilde{h}}^l f)(x) = \sum_{k=0}^l (-1)^k C_l^k f(x - k\tilde{h}),$$

називається ГСІ порядку  $\alpha$  з характеристикою  $\Omega$ . Зв'язок між ПДО і ГСІ детально описано у [6, с. 911–914].

**2. Метод кроків.** Методом кроків зводимо задачу Коші для диференціального рівняння з аргументом, що відхиляється, до задачі Коші для рівняння без відхилення аргументу (цей результат анонсовано в [7]).

Нехай  $h < t \leq 2h$ ,  $x \in \mathbb{R}^n$ ,  $f(x, t, u_0(x, t-h)) \equiv f_0(x, t, h)$ . Тоді  $u(x, t-h) = u_0(x, t-h)$  і задача (1), (2) набуває вигляду

$$\frac{\partial u(x, t)}{\partial t} + (Au)(x, t) = f_0(x, t, h), \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad h < t \leq 2h, \quad (6)$$

$$u(x, t)|_{t=h} = u_0(x, h), \quad x \in \mathbb{R}^n. \quad (7)$$

В образах Фур'є отримаємо таку задачу:

$$\frac{dv(\sigma, t)}{dt} + a(\sigma)v(\sigma, t) = \hat{f}_0(\sigma, t, t-h), \quad \sigma \in \mathbb{R}^n, \quad h < t \leq 2h, \quad (8)$$

$$v(\sigma, t)|_{t=h} = \hat{u}_0(\sigma, h), \quad \sigma \in \mathbb{R}^n. \quad (9)$$

Розв'язок задачі (8), (9)

$$v(\sigma, t) = \exp\{-a(\sigma)(t-h)\}\hat{u}_0(\sigma, h) + \int_h^t \exp\{-a(\sigma)(t-\tau)\}\hat{f}(\sigma, \tau, \tau-h) d\tau, \quad (10)$$

$\sigma \in \mathbb{R}^n$ ,  $h < t \leq 2h$ . Очевидно, що умова (9) виконується, а також

$$v(\sigma, 2h) = \exp\{-a(\sigma)h\}\hat{u}_0(\sigma, h) + \int_h^{2h} \exp\{-a(\sigma)(2h-\tau)\}\hat{f}(\sigma, \tau, \tau-h) d\tau, \quad \sigma \in \mathbb{R}^n. \quad (11)$$

Умова (11) впливає з (10) і є початковим значенням задачі Коші для наступного інтервалу  $2h < t \leq 3h$ .

Якщо врахувати, що

$$u(x, t) = \int_{\mathbb{R}^n} \exp\{i(x, \sigma)\}v(t, \sigma) d\sigma, \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad h < t \leq 2h,$$

$$\hat{f}_0(\sigma, \tau, \tau-h) = (2\pi)^{-n} \int_{\mathbb{R}^n} f_0(\xi, \tau, h) \exp\{-i(\xi, \sigma)\} d\xi, \quad \sigma \in \mathbb{R}^n, \quad h < \tau \leq t,$$

$$\hat{u}_0(\sigma, h) = (2\pi)^{-n} \int_{\mathbb{R}^n} u_0(\xi, h) \exp\{-i(\xi, \sigma)\} d\xi, \quad \sigma \in \mathbb{R}^n,$$

то формула для розв'язку задачі Коші (6), (7) набирає вигляду (на інтервалі  $kh < t \leq (k+1)h$  позначимо його  $u_k(x, t, kh)$ )

$$u_1(x, t, h) = \int_{\mathbb{R}^n} G(x - \xi, t - h) u_0(\xi, h) d\xi + \int_h^t d\tau \int_{\mathbb{R}^n} G(x - \xi, t - \tau) f_0(\xi, \tau, h) d\xi, \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad h < t \leq 2h, \quad (12)$$

а

$$G(x, t) \equiv (2\pi)^{-n} \int_{\mathbb{R}^n} \exp\{i(x, \sigma) - a(\sigma)t\} d\sigma, \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad t > 0. \quad (13)$$

Позначимо через  $\Pi_k$  смугу  $\{x \in \mathbb{R}^n, kh < t \leq (k+1)h, k \in \mathbb{N}\}$ . Тоді для  $(x, t) \in \Pi_k$  розв'язок задачі Коші (6), (7) визначається формулою

$$u_k(x, t, kh) = \int_{\mathbb{R}^n} G(x - \xi, t - kh) u_{k-1}(\xi, kh) d\xi + \int_{kh}^t d\tau \int_{\mathbb{R}^n} G(x - \xi, t - \tau) f_{k-1}(\xi, \tau, h) d\xi. \quad (14)$$

**3. Обґрунтування формули для розв'язку задачі Коші.** Оскільки символ  $a : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$  є нескінченно диференційовною функцією по  $\sigma$  при  $\sigma \neq 0$ , то при  $\gamma > 0$  справедливими є оцінки

$$|D_x^\alpha G(x, t)| \leq Ct(t^{1/\gamma} + |x|)^{-n-\gamma-|\alpha|}, \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad t > 0, \quad (15)$$

$$\left| \frac{\partial}{\partial t} G(x, t) \right| \leq C(t^{1/\gamma} + |x|)^{-n-\gamma}, \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad t > 0 \quad (16)$$

(які для  $\gamma > 1$  встановлено в [5], для  $\gamma \geq 1$  – в [6], а для  $\gamma > 0$  – в [9]), а також рівність

$$\int_{\mathbb{R}^n} G(x - \xi, t - y) dy = 1, \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad \xi \in \mathbb{R}^n, \quad t > 0. \quad (17)$$

Рівність (17) випливає із (13) і формули для перетворення Фур'є. Враховуючи (16), із (17) отримуємо

$$\int_{\mathbb{R}^n} \frac{\partial}{\partial t} G(x - \xi, t - y) dy = 0.$$

Збіжність інтегралів (12)–(14) гарантується умовами на символ  $a$ , функцію  $f$  і оцінками  $G$ .

Вивчимо властивості об'ємного потенціалу

$$u_k(x, t, kh) = \int_{kh}^t d\tau \int_{\mathbb{R}^n} G(x - \xi, t - \tau) f_{k-1}(\xi, \tau) d\xi, \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad t > kh, \quad k \in \mathbb{N}, \quad (18)$$

де  $f_k(y, \tau) \equiv f(y, \tau, u_k(y, \tau - h))$ . Припустимо, що виконуються такі умови:

$$f_1) |f_{k-1}(\xi, \tau)| \leq C(\tau - kh)^{-\rho}, \quad kh < \tau \leq t, \quad 0 \leq \rho < 1,$$

$$f_2) |f_{k-1}(x, \tau) - f_{k-1}(\xi, \tau)| \leq C|x - \xi|^\lambda (\tau - kh)^\rho, \quad kh < \tau \leq t, \quad 0 \leq \rho < 1, \quad 0 < \lambda \leq 1, \quad k \in \mathbb{N}.$$

Із нерівностей (15) випливає, що інтеграл (18) абсолютно збігається, а також видно, що функція  $u_k$  має неперервні похідні по  $x$  довільного порядку, меншого за  $\gamma$ , які можна вираховувати диференціюванням безпосередньо під знаком інтеграла.

Існування похідної по  $t$  і формули

$$\frac{\partial u_k(x, t, kh)}{\partial t} = \int_{kh}^t d\tau \int_{\mathbb{R}^n} \frac{\partial G(x - \xi, t - \tau)}{\partial t} [f_{k-1}(\xi, \tau) - f_{k-1}(x, \tau)] d\xi + f_{k-1}(x, t), \quad (19)$$

$$x \in \mathbb{R}^n, \quad t > kh,$$

встановлюється, як у [5, 6], з урахуванням оцінки (16).

Розглянемо дію на об'ємний потенціал (18) ГСІ — оператора  $D_\Omega^\alpha$  вигляду (5) у двох випадках:  $\alpha < \gamma$  і  $\alpha = \gamma$ . Нехай  $\alpha$  — неціле число,  $l \geq [\alpha] + 1$ . Із (15) випливає, що при  $|\tilde{h}| \leq (t - \tau)^{1/\gamma}$

$$|(\Delta_h^l G)(x - \xi, t - \tau)| \leq C|\tilde{h}|^{[\alpha]+1} (t - \tau) \sum_{\nu=0}^l [(t - \tau)^{1/\gamma} + |x - \theta_\nu \nu \tilde{h} - \xi|]^{-(n+\gamma+[\alpha]+1)}, \quad (20)$$

$x \in \mathbb{R}^n, t > \tau, 0 < \theta_\nu < 1$ . Із (9) при  $|\tilde{h}| > (t - \tau)^{1/\gamma}$  отримуємо оцінку

$$|(\Delta_h^l G)(x - \xi, t - \tau)| \leq C(t - \tau) \sum_{\nu=0}^l [(t - \tau)^{1/\gamma} + |x - \theta_\nu \nu h - \xi|]^{-n-\gamma}, \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad t > \tau. \quad (21)$$

Використовуючи (20), (21) і теорему Фубіні, переконуємось, що ГСІ  $D_\Omega^\alpha u$  абсолютно збігається і його можна застосовувати під знаком інтеграла по  $\xi$ :

$$(D_\Omega^\alpha u_k)(x, t, kh) = \int_{kh}^t d\tau \int_{\mathbb{R}^n} G_\Omega(x, x - \xi, t - \tau) f_{k-1}(\xi, \tau) d\xi, \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad t > kh, \quad (22)$$

де  $G_\Omega \equiv D_\Omega^\alpha G$ , тобто

$$G_\Omega(x, z, t - y) = (2\pi)^{-n} \int_{\mathbb{R}^n} \tilde{\Omega}(x, \sigma) \exp\{i(z, \sigma) - a(\sigma)(t - y)\} d\sigma, \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad z \in \mathbb{R}^n, \quad t > y.$$

$\tilde{\Omega}$  є символом розглядуваного ГСІ. Збіжність інтеграла (22) гарантується властивостями функції  $G_\Omega$  і оцінками, аналогічними (15), (16), які є справедливими для  $G_\Omega$ .

Нехай  $\alpha$  — ціле число. Тоді (див. [6, с. 911]), якщо  $\alpha$  є парним, то  $D_\Omega^\alpha$  можна визначити рівністю (5) і ГСІ — оператор  $D_\Omega^\alpha$  є диференціальним оператором порядку  $\alpha$ . Якщо ж  $\alpha$  є непарним, то при  $l > \alpha$  інтеграл у (5) тотожно дорівнює нулю для довільної функції  $f$ . В такому випадку ГСІ визначено лише для парної характеристики  $\Omega$  формулою (7) із [6, с. 911] з  $l = \alpha$ . Розглянемо тепер ГСІ порядку  $\gamma > 0$ . Припустимо, що  $\tilde{\Omega}(x, \sigma)$  — нескінченно диференційовний символ по  $\sigma$  при  $\sigma \neq 0$  та

$$|D_\sigma^\lambda \tilde{\Omega}(x, \sigma)| \leq C |\sigma|^{\gamma - |\lambda|}, \quad \gamma > 0,$$

$$|D_\sigma^\lambda [\tilde{\Omega}(x, \sigma) - \tilde{\Omega}(y, \sigma)]| \leq C |x - y|^\lambda |\sigma|^{\gamma - |\lambda|}, \quad \gamma > 0, \quad 0 < \lambda \leq 1,$$

крім цього, вважаємо, що  $\tilde{\Omega}(x, \sigma) \neq 0$  при  $\sigma \neq 0$ . Якщо число  $\gamma$  є цілим і символ  $\tilde{\Omega}$  не є поліномом по  $\sigma$  (а це можливо лише для непарного  $\gamma$  і парної характеристики), то припустимо додатково, що в розкладі за сферичними гармоніками

$$[\tilde{\Omega}(x, \sigma)]^{-1} = \sum_{\nu=0}^{\infty} \sum_{\mu=1}^{\delta_{2\nu}} C_{2\nu, \mu}(x) Y_{2\nu, \mu}(\sigma), \quad |\sigma| = 1,$$

коефіцієнти  $C_{2\nu, \mu}(x) = 0$ , якщо  $\gamma = n + 2\nu + 2k$ ,  $k = 0, 1, 2, \dots$ . Випадок, коли  $\tilde{\Omega}$  є поліномом по  $\sigma$ , включається в теорію параболічних диференціальних рівнянь [8] і тому розглядатися не буде.

**Теорема 1.** При перерахованих вище умовах ГСІ  $D_\Omega^\gamma u_k$  існує в сенсі умовної збіжності

$$(D_\Omega^\gamma u_k)(x, \cdot) = \lim_{\varepsilon \rightarrow 0} (D_{\Omega, \varepsilon}^\gamma u_k)(x, \cdot),$$

де зрізаний ГСІ  $(D_{\Omega, \varepsilon}^\gamma u_k)(x, \cdot)$  отримується з формули (5) заміною області інтегрування на  $\{\tilde{h} \in \mathbb{R}^n; |\tilde{h}| > \varepsilon, \varepsilon > 0\}$ , причому

$$(D_\Omega^\gamma u_k)(x, t, kh) = \int_{kh}^t d\tau \int_{\mathbb{R}^n} G_\Omega(x, x - \xi, t - \tau) [f_{k-1}(\xi, \tau) - f_{k-1}(x, \tau)] d\xi, \quad (23)$$

$$x \in \mathbb{R}^n, \quad t > kh.$$

Доведення проводиться за такою схемою (див. [6, с. 922, 923]). Замість функції  $u_k$  із (18) розглядається вираз

$$u_k^\theta(x, t, kh) \equiv \int_{kh}^{t-\theta} d\tau \int_{\mathbb{R}^n} G(x - \xi, t - \tau) f_{k-1}(\xi, \tau) d\xi, \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad 0 < \theta < t - kh.$$

Нерівності (20), (21) забезпечують абсолютну збіжність ГСІ  $D_{\Omega}^{\gamma}u_{\theta}$  і можливість застосування  $D_{\Omega}^{\gamma}$  до  $G_{\Omega}$  під знаком інтеграла за формулою

$$(D_{\Omega}^{\gamma}u_k^{\theta})(x, t, kh) = \int_{kh}^{t-\theta} d\tau \int_{\mathbb{R}^n} G_{\Omega}(x, x - \xi, t - \tau) f_{k-1}(\xi, \tau) d\xi, \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad 0 < \theta < t - kh. \quad (24)$$

Із формули (17), враховуючи (20), (21) і теорему Фубіні, отримуємо

$$\int_{\mathbb{R}^n} G_{\Omega}(x, x - \xi, t - \tau) d\xi = 0, \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad t - \tau > 0, \quad (25)$$

де

$$|G_{\Omega}(x, x - \xi, t - \tau)| \leq C|(t - \tau)^{1/\gamma} + |x - \xi|^{-n-\gamma}, \quad \gamma > 0, \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad \xi \in \mathbb{R}^n, \quad t > \tau. \quad (26)$$

Остання нерівність забезпечує збіжність інтеграла (25) і доведена в [6] при  $\gamma \geq 1$  і в [9] при  $\gamma > 0$ . Враховуючи (25), формулу (24) можна записати у вигляді

$$(D_{\Omega}^{\gamma}u_k^{\theta})(x, t, kh) = \int_{kh}^{t-\theta} d\tau \int_{\mathbb{R}^n} G_{\Omega}(x, x - \xi, t - \tau) [f_{k-1}(\xi, \tau) - f_{k-1}(x, \tau)] d\xi, \quad (27)$$

$$x \in \mathbb{R}^n, \quad 0 < \theta < t - kh.$$

Позначимо через  $\Phi(x, t, kh)$  функцію із правої частини (23). Зауважимо, що інтеграли в (23) збіжні за рахунок оцінки (26) і умов, накладених на функцію  $f$ . Тоді із формули (27) отримуємо, що рівномірно по  $x \in \mathbb{R}^n$

$$(D_{\Omega}^{\gamma}u_k)(x, t, kh) = \lim_{\theta \rightarrow 0} (D_{\Omega}^{\gamma}u_k^{\theta})(x, t, kh) = \Phi(x, t, kh), \quad x \in \mathbb{R}^n, \quad kh < t \leq (k + 1)h.$$

Теорему доведено.

**Теорема 2.** Нехай  $kh < t \leq (k + 1)h$ ,  $k \in \mathbb{N}$ ,  $x \in \mathbb{R}^n$ . Тоді формулою (14) визначається розв'язок задачі Коші (6), (7).

Доведення проведемо методом математичної індукції по  $k \in \mathbb{N}$ . Нехай  $k = 1$ . На підставі оцінок (15), (16) і умов на  $u_0(x, t)$ ,  $f_0(x, t, h)$  інтеграли в (12) рівномірно збігаються для  $t \geq h + \varepsilon$ ,  $x \in \mathbb{R}^n$ , де  $\varepsilon > 0$  — як завгодно мале число. Отже, функція  $u_1(x, t, h)$  є неперервною і обмеженою. Враховуючи (19) і (23), безпосередньо перевіряємо, що (12) задовольняє рівняння (6). Перевіримо виконання початкової умови (7). Розглянемо спочатку другий доданок із (12):

$$u_1^2(x, t, h) = \int_h^t d\tau \int_{\mathbb{R}^n} G(x - \xi, t - \tau) f_0(\xi, \tau, h) d\xi, \quad h < t \leq 2h, \quad x \in \mathbb{R}^n.$$

Очевидно, що

$$\lim_{t \rightarrow h+0} u_1^2(x, t, h) = 0.$$

Розглянемо перший доданок із (12), який за допомогою (17) запишемо у вигляді різниці

$$u^1(x, t, h) - u_0(x, h) = \int_{\mathbb{R}^n} G(x - \xi, t - h)(u_0(\xi, h) - u_0(x, h)) d\xi,$$

де  $h < t < 2h$ ,  $x \in \mathbb{R}^n$ , і виконаємо заміну просторових змінних  $z_i = (\xi_i - x_i)\tilde{t}^{-1/\gamma}$ ,  $1 \leq i \leq n$ ,  $\tilde{t} = t - h$ . Тоді, враховуючи (13), отримуємо

$$u_1^1(x, t, h) - u_0(x, h) = (2\pi)^{-n} \int_{\mathbb{R}^n} \left\{ \int_{\mathbb{R}^n} \exp\{i(z, \sigma) - a(\sigma)\} d\sigma (u_0(x + z\tilde{t}^{1/\gamma}, h) - u_0(x, h)) \right\} dz, \quad (28)$$

$$x \in \mathbb{R}^n, \quad h < t \leq 2h,$$

де оцінка (15) забезпечує рівномірну збіжність інтеграла по  $z$ . Із (28) одержуємо

$$|u_1^1(x, t, h) - u_0(x, h)| \leq \left| \int_{|z| \leq N} G(z)(u_0(x + z\tilde{t}^{1/\gamma}, h) - u_0(x, h)) dz \right| +$$

$$+ \left| \int_{|z| \geq N} G(z)(u_0(x + z\tilde{t}^{1/\gamma}, h) - u_0(x, h)) dz \right| \equiv I_1 + I_2.$$

Із обмеженості початкової функції  $u_0$  випливає, що існує таке число  $M > 0$ , що  $|u_0(x + z\tilde{t}^{1/\gamma}, h) - u_0(x, h)| \leq M$ ,  $x \in \mathbb{R}^n$ ,  $z \in \mathbb{R}^n$ ,  $0 \leq \tilde{t} \leq h$ . Нехай  $\varepsilon > 0$  — як завгодно мале число. Можна знайти настільки велике  $N > 0$ , що із збіжності інтеграла (28) по  $z$  випливає

$$|I_2| \leq M \int_{|z| \geq N} |G(z)| dz \leq \frac{\varepsilon}{2}.$$

Із неперервності функції  $u_0(x, h)$  випливає, що при всіх  $\tilde{t} = t - h > 0$ , близьких до нуля, і при всіх  $|z| \leq N$

$$|u_0(x + z\tilde{t}^{1/\gamma}, h) - u_0(x, h)| \leq \frac{\varepsilon}{2c},$$

де  $c = \int_{|z| \leq N} |G(z)| dz$ . Тоді

$$I_1 \leq c|u_0(x + z\tilde{t}^{1/\gamma}, h) - u_0(x, h)| \leq c \frac{\varepsilon}{2c} = \frac{\varepsilon}{2}.$$

Отже, для всіх  $t > h$ , достатньо близьких до  $h$ ,  $x \in \mathbb{R}^n$

$$|u_1^1(x, t, h) - u_0(x, h)| \leq I_1 + I_2 \leq \frac{\varepsilon}{2} + \frac{\varepsilon}{2} = \varepsilon.$$



Оскільки  $\varepsilon > 0$  є довільним, то звідси випливає, що

$$\lim_{t \rightarrow h+0} u_1(x, t, h) = \lim_{t \rightarrow h+0} u_1^1(x, t, h) = u_0(x, h),$$

бо  $\lim_{t \rightarrow h+0} u_2(x, t, h) = 0$ .

Методом математичної індукції доводиться, що  $\lim_{t \rightarrow h+0} u_k(x, t, h) = u_{k-1}(x, h)$ .

Теорему доведено.

**Зауваження 1.** Даний результат залишається правильним, якщо в (1)  $(Au)(x, t) \equiv \equiv (A_0u)(x, t) + \sum_{k=1}^m (A_ku)(x, t)$ , де  $A_k$  — ПДО з символами  $a_k: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ ,  $0 \leq k \leq m$ , однорідними порядків  $\gamma_k > 0$ ,  $0 \leq k \leq m$ , таких, що  $\gamma_0 > \gamma_1 > \dots > \gamma_m$ , нескінченно диференційовні по  $\sigma \in \mathbb{R}^n \setminus \{0\}$ , головний символ  $a_0$  задовольняє умову (3), решта символів задовольняють умову (4), або з символами, залежними від часової змінної  $t > 0$  і просторових змінних  $x \in \mathbb{R}^n$  [6].

**Зауваження 2.** Результат залишається правильним для системи параболічних псевдодиференціальних рівнянь вигляду (1) з умовою вигляду (2).

1. Эльсгольц Л. Э., Норкин С. Б. Введение в теорию дифференциальных уравнений с отклоняющимся аргументом. — М.: Наука, 1971. — 296 с.
2. Гурли А. С., Соу Дж. В. -Х., Ву Дж. Х. Нелокальные уравнения реакции-диффузии с запаздыванием: биологические модели и нелинейная динамика // Совр. математика. Фундам. направления. — 2003. — 1. — С. 84–120.
3. Эйдельман С. Д., Дринь Я. М. Необходимые и достаточные условия стабилизации решений задачи Коши для параболических псевдодифференциальных уравнений // Приближенные методы математического анализа. — Киев: Изд-во КПИ им. А. М. Горького, 1974. — С. 60–69.
4. Дринь Я. М. Вивчення одного класу параболічних псевдодиференціальних операторів у просторах геллерових функцій // Доп. АН УРСР. Сер. А. — 1974. — № 1. — С. 19–21.
5. Дринь Я. М. Фундаментальное решение задачи Коши для одного класса параболических псевдодифференциальных уравнений // Доп. АН УРСР. Сер. А. — 1977. — № 3. — С. 198–203.
6. Кочубей А. Н. Параболические псевдодифференциальные уравнения, гиперсингулярные интегралы и марковские процессы // Изв. АН СССР. Сер. мат. — 1988. — 52, № 5. — С. 909–934.
7. Дринь Я. М. Задача Коши для квазілінійних систем параболічних псевдодиференціальних рівнянь з відхиленням аргумента // Матеріали Всеукр. наук. конф. „Диференціальні рівняння та їх застосування в прикладній математиці“ — Чернівці, 2012. — С. 70.
8. Эйдельман С. Д. Параболические системы. — М.: Наука, 1964. — 444 с.
9. Городецький В. В., Дринь Я. М. Дослідження поведінки осцилюючих інтегралів // Наук. вісн. Чернів. ун-ту. Математика: зб. наук. пр. — 2011. — 1, № 3. — С. 13–18.

Одержано 12.12.12